

ضمیمه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

اطلاعیه

کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت درگذشت

رفیق عبدالصمد کامبخش دبیر کمیته مرکزی و عضو هیئت اجراییه

کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای عزیز حزبی!

هموطنان ارجمند!

رفیق عبدالصمد کامبخش، دبیر کمیته مرکزی، عضو هیئت اجراییه حزب توده ایران یکی مبارزان پرسابقه و از پیش کسوتان جنبش کمونیستی در ایران، در سن ۶۸ سالگی روز چهارشنبه ۱۹ آبانماه ۱۳۵۰ (برابر با ۱۰ نوامبر ۱۹۷۱) در اثر سکته قلبی درگذشت و ما را برای همیشه ترک گفت. درگذشت رفیق فقید عبدالصمد کامبخش ضایعه بسیار سنگین برای حزب ما و جنبش انقلابی ایران است. حزب در وجود او یکی از رهبران با تجربه، یکی از مبارزان مؤمن، یکی از رفقای مشفق و مهربان و یکی از اعضاء شریف و فداکار خود را از دست داد. در این واقعه بحق همه رفقای ما، همه دوستان و آشنایان کامبخش در اندوه و تأثیری عمیق فرورفته اند.

رفیق کامبخش از اوان جوانی وارد جنبش انقلابی شد و در سال ۱۳۰۲ شمسی به حزب کمونیست ایران پیوست. وی نخست تحصیل خود را در رشته خلبانی و مکانیک هواپیما در اتحاد شوروی گذراند و مدتی در جامعه افسری رئیس آموزشگاه فنی هواپیمائی ارتش ایران بود. سپس در اثر فعالیت انقلابی باز داشت و از ارتش اخراج گردید. رفیق کامبخش از سال ۱۳۱۳ به همراه رفیق شهید دکتر تقی ارنانی و رفیق شهید سیامک حزب کمونیست را که در اثر ضربات ارتجاع متلاشی شده بود تجدید سازمان کرد. در سال ۱۳۱۶ بار دیگر زندانی شد. در جریان بازداشت اخیر به زندانهای بد آب و هوای جنوب فرستاده شد. فقط پس از سقوط دیکتاتور ری رضا شاه رفیق کامبخش امکان یافت به تهران باز گردد و به حزب توده ایران که در آنه گام فعالیت میکرد پیوندد. در گذرگاه اول حزب رفیق کامبخش به عضویت کمیته مرکزی انتخاب شد و تا آخر عمر در این سمت باقی ماند. در مجلس چهاردهم رفیق

کامبخش بنمایندگی قزوین بوکالت انتخاب گردید و در فراکسیون توده فعالیت کرد. وی یکی از بنیاد گزاران سازمان نظامی حزب توده ایران بود و در پرورش افسران انقلابی فعالیت فراوانی کرد. در سال ۱۳۲۶ مجبور به مهاجرت گردید. در مهاجرت از کار سیاسی و سازمانی حتی لحظه ای باز نایستاد.

از بلنوم چهارم یعنی از سال ۱۳۳۶ به عضویت هیئت اجراییه و دبیری حزب برگزیده شد و تا واپسین دم زندگی در این سمت باقی بود و با هیجان تمام و با وجود بیماری سخت بدون اندک توجه به تندرستی خود وظایف سازمانی و تبلیغاتی را انجام میداد. در ایام مهاجرت رفیق کامبخش آکادمی

علوم اجتماعی را در شهر مسکو بیان رساند و بدریافت درجه نامزد علوم تاریخ نائل گردید. وی در رشته تاریخ جنبش کارگری در ایران مقالات متعددی در مطبوعات حزبی منتشر کرد و در تدارک و تدوین مجموعه ای از این مقالات بود که مرگ رشته عمرش را گسست. حزب مجموعه این مقالات را در نخستین فرصت منتشر خواهد کرد.

در دهساله اخیر رفیق کامبخش سخت بیمار بود. علیرغم توصیه پزشکان و رفقا، وی که عشقی خاموش نشدنی به کار سیاسی و مبارزه حزبی داشت تا آخرین لحظه زندگی در سنگر مبارزه باقی ماند و حتی از میزان فعالیت خود نیز نکاست زیرا از زندگی بدون محتوی و عبث نفرت داشت و با اراده ای محکم، علیرغم رنجهای بیماری، وظایف خویش را انجام میداد.

رفیق فقید کامبخش دارای صفات برجسته ای بود. وی یک کمونیست و انترنالد سیونالیست، یک میهن پرست پرشور و یک حزبی با انضباط، یک انسان نازنین، فروتن، دلسوز، یک دوست مشفق و وفادار بود. صفات عالی اجتماعی و انسانی کامبخش او را در محیط حزبی و اجتماعی فوق العاده محبوب کرده بود. بهمین جهت همه کسانی که با او آشنا بودند در گذشتش را با تأثیری عمیق تلقی کردند.

کمیته مرکزی حزب توده ایران این ضایعه را بهمه رفقای حزبی، بهمه دوستان و بازماندگان رفیق فقید، بسویژه به همسر وفا دارش رفیق دکتر اختر کامبخش تسلیت میگردد.

درد و بغاظره تابناک رفیق و دوست عزیز ما عبد الصمد کامبخش!

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۲۰ آبانماه ۱۳۵۰

(برابر با ۱۱ نوامبر ۱۹۷۱)